

Sygn. akt V CSK 470/13

POSTANOWIENIE

Dnia 8 maja 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Maria Szulc

w sprawie z powództwa P. [...] Spółki Jawnej w Ś.
przeciwko I. J. i D. J.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 8 maja 2014 r.,
na skutek skargi kasacyjnej pozwanego D. J.

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 8 maja 2013 r., sygn. akt I ACa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Skarga kasacyjna jest szczególnym środkiem odwoławczym, którego wymogi określa art. 398⁴ k.p.c. wskazując na cechy konstrukcyjne skargi i nakładając na skarżącego obowiązek zawarcia w skardze wniosku o przyjęcie do rozpoznania oraz jego uzasadnienia (art. 398⁴ § 2 k.p.c.).

Sąd Najwyższy w ramach przedsądu bada tylko wskazane w skardze kasacyjnej okoliczności uzasadniające jej przyjęcie do rozpoznania, a nie podstawy kasacyjne i ich uzasadnienie. W wypadku powołania we wniosku przesłanki określonej w punkcie pierwszym tego artykułu należy sformułować zagadnienie prawne oraz przedstawić odrębną, pogłębioną argumentację prawną wskazującą na zaistnienie powołanej okoliczności uzasadniającej przyjęcie skargi do rozpoznania (postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11, z dnia 11 stycznia 2002 r., III CKN 570/01 OSNC 2002, nr 12, poz. 151, z dnia 23 listopada 2010 r., II CSK 344/10, niepubl.).

Zarówno sformułowane zagadnienie prawne dotyczące problemu, czy zarzuty braku zamiaru zaciągnięcia zobowiązania wekslowego (art. 82, 84 § 2, 86, 87 k.c.), jak i argumentacja skarżącego powołana w uzasadnieniu wniosku nie prowadzi do stwierdzenia, że wystąpiła omawiana przesłanka przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania. Nie stanowi bowiem istotnego zagadnienia prawnego taki problem prawny, którego rozstrzygnięcie nie miałoby żadnego znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy w stanie faktycznym ustalonym przez Sąd drugiej instancji (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 26 września 2005 r., II PK 98/05, OSNP, nr 15 - 16, poz. 243). Zasadniczą podstawą rozstrzygnięcia było wskazanie przez Sąd Apelacyjny, że skuteczna obrona pozwanych mogła sprowadzać się do zarzutu, że weksel został wystawiony w warunkach, o których mowa w art. 82 i 87 k.c. oraz ustalenie przez Sądy obu instancji, że oboje pozwani nie wykazali faktu podpisania weksla pod wpływem groźby, a pozwany faktu podpisania go w stanie wyłączającym świadome powzięcie decyzji. Z uwagi na wynikające z art. 398¹³ *in fine* związanie Sądu Najwyższego ustaleniami faktycznymi stanowiącymi podstawę zaskarżonego orzeczenia rozstrzygnięcie przedstawionego zagadnienia pozostaje zatem bez znaczenia dla rozstrzygnięcia. Ponadto skarżący

w uzasadnieniu wniosku nie przeprowadził pogłębionego wywodu prawnego uzasadniającego zaistnienie zagadnienia i wskazującego na brak stanowiska lub rozbieżności w orzecznictwie i w doktrynie.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

[aw]